

disse Forhandlinger vare endte, saa at det vilde være for sildigt, om Rigsdagen i Folkets Navn maatte føle sig drevet til at protestere mod den brugte Fremgang. Hvad forøvrigt angaaer det, som er indvendt mod den foreslaaede Dagsorden, da veed Thinget, at det idetmindste ikke er min Skik at sætte Ordene paa Skruer, jeg plejer gjerne at sige Folk ligesom frem, hvad jeg mener; jeg skulde derfor vistnok have stillet en Dagsorden saaledes, at der ikke var blevet mindste Tvivl om, at jeg nærer den høieste Mistillid til Ministeriet, og ønsker, at Folkethinget skal baade nære og vedkjende sig den; da jeg imidlertid ikke kan nægte, at der baade er en saadan Usikkerhed og Ubeskemthed i det nærværende Forslag, og da Thingets Fleertal, vel af flere forskellige Grunde, synes stemt imod, at det skal komme til Afstemning, skal jeg gjerne føie det i at tage Forslaget tilbage.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har taget Forslaget tilbage. Jeg veed ikke, om nogen Anden optager det? (Ophold). Det er altsaa bortfaldet. For Diebliffet foreligger der saaledes til Discussion kun den fra først af fremsatte Forespørgsel. Jeg veed ikke, om Nogen ønsker at fortsætte Discussionen om samme. — Rigsdagsmanden for Holbæk Amts Den Valgfreds (Tscherning) har Ordet.

Tscherning: Jeg skulde med Glæde see, at Ministeriets Forlangende om, at Interpellationen ikke gaaer videre, nu blev gjort Fyldest. Jeg skulde med Glæde have seet, om det var gjort Fyldest strax, og især skulde det have glædet mig, om det var blevet gjort Fyldest efter det første høist befindige Foredrag, vi her hørte; men efter at Ministeriet har gjort Appel til Thinget, hvor det syntes at savne Forsvar, har det været mig magtpaaliggende at gjøre opmærksom paa, at der findes Mænd her i Thinget, som tilfulde erkjende den vanskelige Stilling, Ministeriet befinder sig i (Hør!), som tilfulde erkjende, hvor meget vanskeliggere den bliver gjort derved, at det bliver tvivlsomt, om det, som Ministrene gaae ind paa, vil finde Anklang her imellem os. Vi skulle have Mod til een af to Ting, enten at træde istedetfor de nærværende Ministre, eller at lade dem finde en Støtte i os, saa at det, de virke for os,

kan have nogen Betydning (Hør!). Der er Intet slettere i en Stat, end at tilberede sig selv en tvetydig og usikker Regjering, og det er det, vi gjøre ved denne Fremførd, vi bruge. Man har sagt, vi skulle ikke foragte Følelsernes Tilfagn, vi skulle ikke blive staaende ved den kolde Fornuft. Nei, jeg skal ikke foragte Følelserne; men jeg skal lade mine Følelser luttres af Fornusten; thi ellers tjener jeg let mine Følelser, istedetfor at lade dem tjene mit Fædreland, og medens jeg tilfulde erkjender, at den Soldat, som offerer sit Liv for Fædrelandet, ledes af sin Følelse, saa er jeg lige saa sikker paa, at Fleertallet af dem, naar de skulle gjøre det, som kræves, tillige vide, at det er en fornuftig Anvendelse, der gjøres af deres Følelse (Hør!). Det vilde være en Slethed af os, om vi forlangte, at deres Følelser skulle lede dem i Kampen, naar vore fornuftige Beslutninger ikke vise dem Veien. Det er det, vi her sætte paa Spil, naar vi lade den Art Følelser raade, som ikke taale at veies ved den kolde Fornuft. Det ærede Medlem, som talte først, har en stor Fortjeneste af det Maadehold, hvormed han udtalte sig, men de, som forlangte Svar paa denne Udtalelse, bleve neppe ledede af Røgskabens Regler. Han udtalte sig med en Minimums-Begrænsning; men hvorfor skal Ministeriet bekræfte en Minimums-Begrænsning? gjør Ministeriet ikke bedre i, at tie lige overfor den, idet det maaffee erkjender den for for liden? Vi vide ikke, om det er Grunden til, at Ministeriet tier. Dersom det svarede og sagde: jo, det antage vi, det dele vi, saa havde det derved ingen Adkomst til at kræve Mere, og det maa vi vel lægge Mærke til, at den ærede Rigsdagsmand dog glemte det Væsentligste. Han talte om det overmaade Farlige, der er i Indfaldelsen af Provindstilstander, men han nævnte Intet om det langt Farligere, der er i enhverformhelst fælles Regjering for Slesvig og Holsteen. Sørg for, at der ingen fælles Regjering bliver, saa vende vi ikke tilbage bag Aaret 1848. For 1848 opdrog den danske Regjering et Slesvig-Holsteen, den fostruede det op ved sine egne Institutioner; det var ikke Provindstilstanderne. Provindstilstanderne bleve Middel til at dele vort